

Mag er op school medicatie worden toegediend of niet?

In antwoord op deze vraag willen we vertrekken vanuit enkele wettelijke gegevens omtrent 'eerste hulp en dringende verzorging aan de slachtoffers van een ongeval of ongesteldheid':

- In België is iedereen verplicht hulp te verlenen aan een persoon in nood. Dit geldt overal waar een persoon in groot gevaar is en voor zover de eerstehulpverlener zelf geen gevaar loopt. Je bent verplicht de hulp te bieden die je kent en die je kan geven. ⁽¹⁾
- Het toedienen van geneesmiddelen valt niet onder eerste hulp. Het geven van geneesmiddelen is voorbehouden aan artsen, apothekers en andere medische beroepsgroepen. Alle andere personen die geneesmiddelen geven, zijn strafbaar. ⁽¹⁾

Vandaar:

- Verantwoordelijken in een school mogen geen medicatie toedienen aan een kind. Dit kan wél bij een duidelijke (schriftelijke) instructie van de ouders of op voorschrift van een arts. ⁽¹⁾ In die omstandigheden ligt de verantwoordelijkheid dan immers bij de arts of bij de ouders als wettelijke vertegenwoordiger van het kind.

Is er dan een plaats voor medicatie in de eerstehulpkoffer?

Uit voorgaande mag blijken dat er inderdaad geen plaats is voor medicatie in de eerstehulpkoffer. Voor sommige scholen kan dit wellicht een hele wijziging betekenen en is goede communicatie hierover naar personeel en ouders (via o.a. het schoolreglement) zeer wenselijk.

Ter aanvulling: Daarnaast is de inrichtende macht (I.M.) van de school als werkgever (van het schoolpersoneel) verplicht het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) en de Codex over het welzijn op het werk te doen naleven. Dit houdt ondermeer in dat er een eerstehulpkoffer ter beschikking moet zijn. Hiervan is de minimuminhoud bepaald in het ARAB.⁽²⁾ Hoewel deze wettelijk bepaalde inhoud achterhaald is ⁽¹⁾, omvat ook deze géén medicatie. Als werkgever is de I.M. ook verplicht aangesloten bij een dienst voor preventie en bescherming op het werk. Deze dienst zorgt o.a. voor de opvolging en bevordering van veiligheidsmaatregelen. Zo kan het dat de arbeidsgeneesheer wél medicatie voorziet (voor de werknemers) in de eerstehulpkoffer en hiertoe vooraf schriftelijk de richtlijnen voor correct gebruik vastlegt.⁽¹⁾

Bronnen:

⁽¹⁾ 'Help, eerste hulp voor iedereen', Rode Kruis-Vlaanderen, september 2007

⁽²⁾ <http://www.werk.belgie.be/defaultTab.aspx?id=563> en <http://www.werk.belgie.be/moduleTab.aspx?id=563&idM=102>

Mocht u de originele wetteksten omtrent de toediening van medicatie willen nalezen, dan vindt u deze via: <http://www.juridat.be>

- K.B. nr. 78 van 10/11/1967: Wet op de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen (ex-Wet op de geneeskunst): bepaalt in art. 4 dat enkel artsen en apothekers geneesmiddelen mogen verstrekken aan het publiek (art. 4,§1, 2e lid spreekt letterlijk van de 'terhandstelling, zelfs kosteloos, van geneesmiddelen')
- K.B. van 18/06/1990 houdende de lijst van de handelingen die door een arts aan een verpleegkundige kunnen worden toevertrouwd: deze omvat het toedienen van geneesmiddelen (op voorschrift van de arts) (niet-verpleegkundigen die deze handeling uitvoeren, oefenen onwettig het beroep uit ...)
- uit volledigheid dient ook nog het K.B. van 12/01/2006 omtrent de zorgkundigen vermeld te worden: 'zorgkundige' is nu een erkend beroep. Onder toezicht van een verpleegkundige mogen zij orale medicatie toedienen die werd klaargezet door de verpleegkundige of via een verdeelsysteem binnen een zorginstelling. Deze bepaling kan van toepassing zijn in o.a. scholen voor bijzonder onderwijs of MPI's. Opvoeders, verzorgenden e.d. kunnen een overgangsregeling vragen voor erkenning van zorgkundige zodat ze deze handeling wettelijk mogen stellen. (zie: <https://portal.health.fgov.be> -> gezondheidzorg -> erkenning -> zorgkundige)